

Nr 123

Av fröken Höjer m. fl., om inrättande av instruktionsskötersketjänster för grundutbildning i sinnessjukvård.

I årets statsverksproposition, elfte huvudtiteln, punkt 32, framlägges förslag till personal för grundutbildning av sinnessjukvårdspersonal. Medicinalstyrelsen föreslår anställande av 12 instruktionssköterskor i Ce 20. Departementschefen erinrar om att han vid uppdragande av riktlinjerna för grundutbildningen (prop. nr 166/1954) beträffande det då föreliggande förslaget uttalade, att vid detaljutformningen av undervisningsprogrammet en begränsning av antalet tjänster borde göras, utan att därvid någon väsentlig rubbning uppstode i de gjorda planerna. I anslutning härtill föreslås att för det nu ifrågakvarande utbildningsstadiet försöksvis anställs endast 10 instruktionssköterskor, av vilka 3 för läskursen och 7 för tjänstgöringen vid kroppssjukhusen. Härvid förutsättes att en instruktionssköterska med stationeringsort i Hälsingborg svarar för utbildningen vid lasaretten i Hälsingborg och Landskrona och en instruktionssköterska med stationeringsort i Vänersborg svarar för utbildningen vid lasaretten i Vänersborg och Alingsås. Av tjänsterna föreslås 6 böra placeras i Ce 20 och 4 i samma lönegrad på extra stat.

1949 års kommitté för sinnessjukvårdspersonalens utbildning anförde i betänkande av den 24 november 1951 på tal om ledningen av undervisningen å vårdavdelningarna, att sjukvårdsberedningar som skäl mot utbildningens anordnande vid visst lasarett anförde, att tillgången till instruktionspersonal saknades. Kommittén fann, att vid lasarett, där annan elevutbildning icke ägde rum, syntes man kunna räkna med att avdelningssköterskorna skulle kunna delta i undervisningen, dock icke i sådan utsträckning att de kunde tänkas ensamma svara för elevernas undervisning. Kommittén ansåg därför, att särskilda instruktionssköterskor måste anställas såväl för att meddela teoretisk undervisning under läskurserna som för att instruera eleverna under den praktiska utbildningen i kroppssjukvård.

Utbildningen i kroppssjukvård är uppdelad på en två månaders teoretisk kurs och en fyra månaders praktisk tjänstgöring med jämsidesundervisning. Praktiken förlägges två månader på vardera kirurg- och medicinavdelning.

Avdelningssköterskornas arbete har under de senaste tio åren ökat med minst 50 % utan att motsvarande utökning av sjuksköterskornas antal ägt rum. Det är icke tänkbart, att dessa befattningshavare utöver sin dagliga gärning skall kunna hinna med undervisningen av eleverna från sinnessjukvården, vilka under två månader skall läras såväl förstå betydelsen av

god sjukvård som praktisera denna beträffande de vanligaste medicinska respektive kirurgiska sjukdomarna. Om en instruktionssköterska skall sköta denna information för elever i två städer kommer icke det på ordentlig handledning grundade kursprogrammet att kunna genomföras.

Vi anser, att den upprustning av sinnessjukvården, som ligger i en väl tillrättalagd utbildning för sinnessjukvårdspersonal, ej bör från början snedvridas genom att erforderlig lärarpersonal ej ställes till förfogande.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi föreslå,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionen:
Bil. 13: Elfte huvudtiteln, punkt 32, Utbildning av sinnessjukvårdspersonal: Avlöningar, måtte besluta att utöver departementschefens förslag inrätta 2 tjänster som instruktionssköterskor i Ce 20 för utbildningen vid kroppssjukhusen;

samt att anslaget härför uppräknas med cirka 25 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1956

Gerda Höjer

Joh. Blidfors

Mary Holmquist

Nils Nestrup